

Приехъ съ удоволствие да изложѣ описанията на нѣкои епизоди и бойни подвизи, извършени по бойнитѣ поля отъ нашитѣ добри съграждани и събойници-израилитяни.

Още повече че това се иска отъ мене да направя въ единъ моментъ, когато България — била до сега най-вѣротърпимата страна въ свѣта — *ще трѣбва да бжде еъ цената на всичко предпазена отъ увлеченията на една екзалтация.*

Трѣбва човѣкъ да дойде въ Видинъ, за да надникне въ историческото потвърждение на тая мисль: редомъ съ мавзолея на първия Български Екзархъ-Блаженопочившия Антимъ I и митрополитската черква „Св. Николай Чудотворецъ“ се издигатъ библиотеката и джамията, въ която се е черкувалъ Пазвантооглу, а близо до тѣхъ — и Еврейската синагога! Това, нѣмаше равно на себе си, съчетание ще остане единъ вѣченъ исторически паметникъ за примѣръ на цѣла Европа.

Но — на предмета!

Галичица

Сждбата пожела да увеличи славата на Бдинци и заради това IV дружина биде снета отъ позицията-западно отъ гр. Битоля и отправена за гр. Рѣсенъ, гдето стига на 2-й мартъ.

Мощниятъ по численостъ противникъ въ сжщото време готвеше да нанесе решителенъ ударъ и между Прѣспанското и Охридско езера; та, като прегази масивнитѣ гърди на величествения Томоросъ и дълбокоснѣжнитѣ обятия на Галичица планина, да се спусне въ Рѣсенската равнина и, следъ като превземе града, да удари въ грѣбъ нашата дивизия и по този начинъ, развивайки по-нататъшнитѣ си успѣхи, да компрометира цѣлото ни бойно разположение.

Дружината е увѣнчала вече съ тритѣ си и частъ отъ четвъртата рота ледения Томоросъ. Студениятъ вѣтъръ клати бавно позлатенитѣ отъ първитѣ утрenni лжчи на слънцето негови вкоченясали върхове. За опора на юнацитѣ — Бдинци служатъ леденитѣ брустверчета на набързо импровизирани